

Sley POHJANMAA & SAKSA

**Pohjanmaalla innostuttiin
oto-koulutuksesta**

**Kristuksen syntyminen ihmiseksi
tekee joululahjojen antamisesta
iloisen**

4/2025

SLEY

SUOMEN LUTERILAINEN
EVANKELIUMIYHDISTYS

Sleyn piirityöntekijöiden ja Saksan lähetin tukirengaslehti

Etelä-Pohjanmaan piiri

Piirivastaava **Ari Juupaluoma**

p. 044 282 4564, s-posti: ari.juupaluoma@sley.fi,

osoite: Sley Etelä-Pohjanmaan toimisto, Kalevankatu 3, 2 krs., 60100 Seinäjoki

Keski-Pohjanmaan piiri

Piirivastaava **Johannes Häkämies**

p. 050 3212938, s-posti: johannes.hakamies@sley.fi

osoite: Armon Kappeli, Kaarlelan katu 4, 67100 Kokkola

Pohjois-Suomen piiri

Palkkiotoiminen työntekijä (Sleyn messuvuorot Kellonkartanossa)

Tuomas Lukkaroinen

p. 040 702 7702, s-posti: tuomas.lukkaroinen@sley.fi,

osoite: Orsitie 1 D 17, 90240 Oulu

Saksa

Lähetystyöntekijä **Pasi Palmu**

p. +358 40 734 0760, s-posti: pasi.palmu@sley.fi,

osoite: Niedersachsenstr. 4, 21435 Stelle, GERMANY

Taitto: Tuomas Lukkaroinen

Kannen kuvat: Eeva-Liisa Luoto

Painatus: Forsberg 2025

Sley POHJANMAA & SAKSA

Suuria kertomuksia

3.10. vietettiin 35. kerran Saksan yhtenäisyyden päivää. Suomalaisena ihmettelen joitakin asioita tuossa kansallispäivässä. Yksi niistä on, että koko päivänä näin yhden ainoan Saksan lipun.

On sanottu, että elämme postmodernia eli modernin jälkeistä aikaa. Niin sanotut suuret kertomukset ovat kuolleet. Vielä modernina aikana massat marssivat näiden kertomusten eli väkevien aatteiden johtamina kohti uutta maailmaa – ja syöksyivät lopulta hirvittävään maailmansotaan. Näiden traumojen parantelamiseen liittyy tuo saksalaisten häveliäs tapa viettää kansallispäiväänsä.

Niinpä nykyihminen ajattelee postmodernisti: Ei ole olemassa mitään suurta kertomusta, ei kaikkia koskevaa totuutta. Jokainen kirjoitakoon itse oman tarinansa. Kuitenkin jatkuvasti huomaamme, että postmoderni tyhjiys ei meille riitä. 1900-luvun kauhuaatteille onkin olemassa parempi vaihtoehto.

Se on tuo Suuri Kertomus, joka on vuosisatojen ajan antanut eurooppalaisen ihmisen ajattelulle horisontin. Se aloitti voittokulkunsa Rooman valtakunnan itäkolokasta ja vaikuttaa sielläkin, missä sitä ei varsinaisesti tunnusteta. Parhailaan kertomus hiljentää meidät muistelemaan, mitä tapahtui ajanlaskun alun tienoilla pienessä Betlehemissä. Jopa maallistunut eurooppalainen haluaa hetkeksi samaistua joulun koskettavaan kertomukseen. Tarinan keskiössä olevat vanhemmat eivät voi tarjota vastasyntyneelleen muuta kuin eläinsuojan, rintamaidon ja ruumiinsa lämmön. He ovat samanlaisia

ihmisiä, joita tänäkin jouluna nähdään tuhansittain Gazassa, Sudanissa ja pakolaisreittien varrella. Tämä kertomus ei haasta taisteluun. Siksikö joulu koskettaa myös aatteisiin pettyntä nykyihmistä?

Joulu on vasta Suuren kertomuksen alku. Lopulta sen päähenkilö tuomitaan kuolemaan. Siinäkin vaiheessa kertomus poikkeaa kaikista muista. Muiden suurten kertomusten päähenkilöiden ruumiit lepäävät haudattuina täällä jossakin ja heidän saavutuksiaan kiitetään tai kirotaan. Tämän yhden hauta on tyhjä. Evankeliumi ei ole vain yksi suuri kertomus, vaan se on kaikkein Suurin kertomus, koska se on totta. Ei vain Jeesuksen asia elä. Hän elää.

Me olemme saaneet paljon parempaa kuin postmodernismin merkityksettömyyden tai modernin ajan murhaavat aatteet. On Suuri kertomus, joka haluaa lempeästi sulkea kaikki piiriinsä. Sen Käsikirjoittaja kutsuu sinutkin mukaan tähän kertomukseen. Saat nyt jouluna koko kristikunnan kanssa ihmetellä, miten hän syntyi sinunkin veljeksesi ja Vapahtajaksesi. Jää hänen haltuunsa, sinä kalliisti lunastettu!

PS. Eeva-Liisa Luoto on ajatuksella ja ammattitaidolla ottamallaan kuvilla rikastuttanut lehteämme sen ilmestymisestä alkaen. Tämän numeron myötä hän jää hyvin ansaitulle ”eläkkeelle”. Esitämme lämpimän kiitoksen 12 vuodesta tukirengaslehden parissa ja iloitemme myös siitä, että kaikkia vapaaehtoistehtäviä Eeva-Liisa ei suinkaan aio jättää.

Pasi Palmu

Kristuksen syntyminen ihmiseksi tekee joululahjojen antamisesta iloisen

Jouko-pappi, Jyväskylä, heikkinen.jouko@kase.fi

Joululahjojen antaminen ja saaminen on yksi parhaimmista kokemuksista, joita monilla on. Voimme aikuisinakin palauttaa mieleen jännityksen, jota tunsimme, kun paljastimme lahjan kääreen alta. Jouluun kuuluu myös surullinen muisto: joku toinen perheen lapsista sai enemmän kuin itse saimme. Lisäksi lahjojen määrä synnyttää ristiriitaisia ajatuksia. Tiedämme, että monilla kodeilla on taloudellisia vaikeuksia antaa toivottuja lahjoja.

Kristittyinä tiedämme, että lahjojen antaminen perustuu Lahjaan, jonka Jumala antoi maailmalle. Siksi on hyvä miettiä, miten omat lahjamme kertovat Jeesuksen syntymisestä maailman pelastajaksi.

Vain Jumala osaa antaa lahjan. Lahjan vastaanottaminen on pulmallista, sillä antaminen synnyttää riippuvuuden antajan ja vastaanottajan välille. Saajalle syntyy velka, ja näin lahja muuttuu vastakohtakseen. Esimerkkinä tästä vaikeudesta on kertomus, jossa yksi heimopäällikkö järjestää mahtavat ja kalliit pidot kilpailevalle heimopäällikölle. Tämä ei halua jäädä toiseksi antamisessa ja järjestää vuorostaan pidot hyväntahtoiselle heimopäällikölle. Toiset pidot ovat vielä suuremmat ja kilpaileva heimopäällikkö käyttää niihin vielä enemmän varoja. Ensimmäinen heimopäällikkö ei halua jäädä hyväntahtoisuuden osoittamisessa toiseksi ja pitää vielä mahtavammat juhlat. Molemmat jatkavat ja kilpailevat antamisessa ja saamisessa siihen saakka, kunnes tekevät konkurssin.

Kun Jumala jakaa hyvyyttään, hän ei toivo hyvää itselleen. Ihminen sitä vastoin laskelmoi ja miettii, mitä saa itselleen antamisen ja saamisen pelissä. Jumalan rakkaus on täysin toisenlaista kuin muu rakkaus – se on korkeinta. Jumala

antaa jopa pahoille. Hänelle on sopivaa lahjoittaa vaatimatta mitään ja tehdä hyvää muille ilmaiseksi. Tämä on malli siitä, miten meidän tulee muistaa toisiamme. Sitä paitsi joululahjan puuttuminen ei ole täysi onnettomuus, sillä elämän onni ei ole riippuvainen ulkonaisesta hyvästä, minkä monet kristityt ovat todistaneet.

Riittääkö pelkkä hyvä mielen osoittaminen?

Usein välitämme joulutervehdyksen kortin tai sähköisen viestin välityksellä. Joku voi miettiä, tarvitaanko lainkaan lahjoja. Kyllä niilläkin on tärkeä tehtävänsä. Lahjat palvelevat uskoa ihmiseksi tulleeeseen Jumalaan. Sakramenttien tavoin ne torjuvat *gnostilaista ajattelua*. Sen mukaan ihmisen tulee siirtyä aineellisesta maailmasta henkiseen maailmaan. Kristinusko on tälle ajatukselle vastakkainen pelastususkonto, koska Jumala on tullut ihmiseksi neitsyt Mariasta. Siksi antaminen koskettaa koko ihmistä, ruumista ja sielua. Tämän haluamme osoittaa aineellisilla lahjoilla.

Lahjat luovat yhteyttä.

Joululahjojen jakamisen hetkellä huomio kohdistuu omiin lahjoihin. Mitä minä saan –kysymys on mielessä. Silti lahjojen saaminen luo yhteyttä toisiin. Muistamme, kuinka Jeesuksen luokse tulivat paimenet ja itämaan tietäjät, ja ristille kohotettuna Herrana hän vetää kaikki luoksensa. Tätä lahjojen jakamisen hetki jäljittelee. Lahjoja antamalla kasvatamme keskinäistä rakkautta ja kiintymystä. Tämän hyvän opimme Jeesus-lapsen seurassa. Hänen luonaan tulemme lähelle toisiamme ja tämän kerromme lahjoilla.

Tietäjät toivat lahjoja, jotka kertoivat Jeesus-lapsesta. Joululahjaperinne liittyy itämaan tietäjiin, jotka tulivat kaukaa ja astuivat perillä sisälle taloon (ei siis talliin!). Raamattu kertoo: *”He menivät taloon ja näkivät lapsen ja hänen äitinsä Marian. Silloin he maahan heittäytyen kumarsivat lasta, avasivat arkkunsa ja antoivat hänelle kalliita lahjoja: kulta, suitsuketta ja mirha.”* (Matt. 2:11.) Kristillisessä traditiossa kulta viittaa Jeesuksen kuninkuuteen, suitsutus hänen jumalalliseen alkuperäänsä iankaikkisuudessa ja mirha hänen kärsimykseensä. Näin tietäjien lahjat kuvaavat Jumalan rakkauten lahjaa, jonka hän antoi ihmiskunnalle Betlehemissä. Jeesus-lahja kannustaa sinua pohtimaan sitä arvokkuutta, jonka Jumala antoi sinulle jouluna Betlehemissä. Jumala syntyi ihmiseksi, että sinusta tulisi Jumalan lapsi, jopa Jumalan kaltainen.

Kenties oma lahjamme muille ei ole vain jokin tavara. Perheemme ja läheisemme saavat kohdata meissä sovitetun ihmisen. Kristus-kuninkaan luona koemme, kuinka kaikki paha muuttuu hyväksi. Tästä kertoo tietäjien hyväntuoksuinen mirha. Tuoksu palauttaa mieleen Kristuksen kuoleman ja sanat, jotka ovat lempeitä ja suloisia. Ne muuttavat kaiken katkeruuden ja kitkeryyden makeaksi, valoisaksi ja miellyttäväksi.

Elämäsi ja katkeruutesi voivat tulla mirhaksi, hyväksi tuoksuksi, joka kertoo Jeesus-lapsen syntymisestä Vapahtajaksi ja sovinnon tuojaksi. Tämä joulun lapsen tuoksu ylittää piparin ja kinkun hyvän tuoksun.

Lahjaköyhälle! Jeesus-lapsensyntyminen köyhyyteen avartaa näkemystä lahjojen antamisesta. Hän syntyi maailman Vapahtajaksi tallissa, ja köyhät paimenet olivat ensimmäisiä evankeliumin kuulojoita. Tämän perusteella voit miettiä, ketä köyhää voisit muistaa lahjalla – on hyvä tehdä se huomamatta. Tähän on tarjolla monia mahdollisuuksia, ja juuri sinä näet omalle lahjallasi oikean kohteen.

Vähäisen lahjan suuri arvo. Jumala tuli maailmaan tavallisen naisen kautta pienessä kaupungissa.

Galilea ja Betlehem, talli ja paimenet olivat ihmisten silmissä vähäisiä. Jumala antoi rakkautensa vaatimattomalla tavalla. Tämä viittaa siihen, että Jumala näkee arvokkaan tavallisissa ja merkityksettömissä asioissa. Minua on ilahduttanut se, että olen saanut vähäisen lahjan. Perheen jäsen oli huomannut vuoden kuluessa, mitä minulta puuttuu. Niin avaan jouluna käärettä, josta paljastuu pieni esine. Kääntelen sitä, joka nimetään kattilavahdiksi. Se pannaan kattilan ja kannen väliin, niin ettei vesi kiuhu kattilasta levyille. Ilahdun, sillä perheen jäsen on nähnyt tarpeeni ja tuonut siihen avun.

Joulukertomus. Pieni poika halusi tuoda Jeesukselle lahjoja. Matkan aikana hän kohtasi köyhiä, joille hän jakoi ne. Kun poika tuli perille Jeesuksen luokse, hän oli surullinen. Perillä hänellä ei ollut mitään annettavaa Jeesukselle. *”Älä ole murheellinen. Ne lahjat, jotka sinä annoit köyhille, tulivat minulle”*, Jeesus vastasi. ☩

Kuva: Eeva-Liisa Luoto

Tuttu kasvo

Tällä palstalla esittäytyy joku henkilö, joka on saattanut tulla tutuksi Sley'n tapahtumissa maakunnassamme. Tai sitten vähän kauempaa!

Sakarias Holma

Kuka olet, mistä tulet ja miten aikasi kuluu?

Olen Sakarias Holma. Olen kotoisin Oulusta, tarkemmin Haukiputaalta. Viime vuoden asustelin Seinäjoella ja opiskelin Automaatiotekniikkaa, mutta kiinnostukseni nuorisotyötäkohtaankasvoiniinsuureksi, että jätin opinnot Seinäjoella ja muutin Kokkolaan opiskelemaan Yhteisöpedagogi ja kirkon nuorisotyötä, joka osoittautui todellakin oikeaksi valinnaksi.

Mitä harrastat?

Rennot kävelylenkit musiikkia kuunnellen ja maisemia katsellen on ollut jo pitkään lempi harrastuksiani. Viimevuosina kitaran soistosta on tullut minulle uusi tärkeä harrastus. Sanoitusten kirjoittaminen on myös ollut minulle erityisen rakas pitkäaikainen harrastus.

Miten olet mukana seurakunnan toiminnassa?

Armon kappelista on tullut minulle koti-seurakunta ja sunnuntaisin yleensä osallistun Jumalanpalvelukseen kappelilla. Oulussa käyn myös Kelonkartanossa, jossa olen lapsesta asti saanut käydä. Maanantaisin Armon kappelilla on myös evankelisten opiskelijoiden ilta, jonka olen kokenut henkilökohtaisesti hyvin tärkeäksi. Vuoden alusta saan aloittaa myös hommat Kokkolan EO:n uutena opiskelija työntekijänä ja odotan innolla tulevia iltoja.

Mikä on saanut sinut mukaan hengelliseen toimintaan?

Olen saanut olla lapsesta asti mukana hengellisessä toiminnassa perheeni mukana ja olen siitä hyvin kiitollinen, sillä se on antanut hyvät eväät jatkaa aikuisiässä omaa hengellistä elämää.

Onko mielessäsi jokin raamatunkohta tai hengellinen löytö, jonka haluaisit jakaa lukijoiden kanssa?

Saarn. 3:1–8. Mielestäni Saarnaajan kirjan kohta on osittain pelottava, se on myös hyvin lohdullinen. Vaikka elämme pelon ja pimeyden täyttämässä maailmassa meidän tulisi kuitenkin muistaa, että Jumala tietää tulevan. Saamme elää turvassa luottaen hänen johdatukseensa *”Kaikella on määrätensä, aikansa joka asialla taivaan alla.”* Saarn. 3:1. Meidän tulisi muistaa, että tuona pelon hetkellä apumme löytyy ristiltä. Saamme turvata ja luottaa Pelastajamme Jeesuksen Kristuksen lupaukseen, ikuisesta elämästä taivaissa, jossa maallisella kärsimyksellä ei ole enää valtaa. *”Mutta joka huutaa avuksi Herran nimeä, se pelastuu.”* Apt. 2:21.

Jumala on uskollinen

Näitä kuulumisia kirjoitan adventin alla Kälviän kodissani. Olen ollut nyt yli kuukauden pois työalueeltani. Samalla kun iloitsen kaikista kohtaamisista täällä – niitä on riittänyt! –, huomaan miettiväni, mitä pakolaisseurakunnallemme kuuluu. Ennen kasteita sanon usein nuorille kristityille, että toivoisin näkeväni teitä usein kirkossa. Vastaus saattaa kuulua: Sad dar sad, pastor! Sataprosenttisesti, pastori! Raakaa realismia on, että ajan kuluessa prosenttiluku pienenee. Toisten puolesta ei voi uskoa eikä elää. Kun jotakuta aktiiviseurakuntalaista ei ole pitkään aikaan näkynyt kirkossa, mietin, miten toimia. Ottaako kadonnut lammas yhteydenoton välittämisen osoituksena vai painostuksena? Persian kielessä on muuten kaunis sanonta tilanteessa, jossa jonkun poissaolo on huomattu: *”Paikkasi oli kovin tyhjä.”* Se mielletään kuulemma hyvin myönteiseksi. Joskus huomaan saavani oppitunnin: Kun olen ajatellut, että eipä sitäkään ole pitkiin aikoihin näkynyt, kyseinen henkilö on ehkä seuraavana pyhänä ilmestynyt kirkkoon. Herrallamme on pitkästi liekanarua! Se taitaa olla monien meidän vanhempienkin kristittyjen pelastus.

”Minä olen maailman valo”

Kasteturssin päätteeksi oppilaat valmistavat usein itselleen kastekynttilät. Käytämme lyhyeksi palaneita alttarikynttilöitä. Kukin leikkaa värikkäästä vahasta mieleisiään kuvioita kynttiläänsä sekä kirjoittaa siihen nimensä sekä kastelauseensa. Saksassa on yleinen tapa, että kastettava saa oman raamatunkohdan. Jakeen on tarkoitus seurata mukana koko elämän ajan. Minusta tapa on niin upea, että voimme Suomeksi ottaa sen käyttöön. Sekä persiankie-

lisissä kasteissa että meikäläisissä ristiäisissä pappi sytyttää kasteen jälkeen kastekynttilän ja lausuu Jeesuksen sanat Johanneksen evankeliumin 8. luvusta: *”Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo.”* Ehkäpä voisimme muistaa tätä nyt vuoden pimeimpänä aikana kynttilöitä sytyttäessämme. Maailmassa on näinä aikoina paljon pimeyttä, pakolaisilla varmaan enemmän kuin kellään meistä. Miten hyvä onkaan, että Jeesus Kristus on maailman valo, johon pimeydellä ei ole valtaa!

Joku koki puhuttelevana sen, että oma kastekynttilä on palanut aiemmin kirkon alttarilla. Sekin kuvastaa kastetun liittymistä Kristuksen maailmanlaajan kirkon uskoon.

Kaukaisten kotimaiden pelottavia kaikuja

Ennen Suomeen lähtöäni eräs seurakuntalaisemme sanoi, että Iranissa on tänä vuonna teloitettu jo toistatuhatta ihmistä. Minusta luku tuntui hurjalta. Toisaalta olin aiemmin syksyllä lukenut, että kuolemantuomioita olisi langeitettu vuoden alusta jo yli 800. Kävin Amnesty Internationalin sivustolla katsomassa heidän arvionsa ja aivan oikein: Tänä vuonna maassa on julistettu poikkeuksellisen monia kuolemantuomioita. Syyskuun loppuun mennessä teloituksia on ollut neljä päivää kohden. Osa tuomioista on perusteiltaan uskonnollisia. Afganistanissa tilanne ei ole helpompi. Voisi kuvitella, että jotkut hakeutuisivat kastekurssillemme välttääkseen karkotuksen. Silläkin motiivilla joku voi tulla. Muistutan kyllä joka kastekurssilla, että kristityksi kääntyminen ei merkitse sitä, että henkilö saa jäädä Saksaan. Päinvastoin tilanne on vielä tukalampi, jos kastettuna palautetaan talibanien Afganistaniin tai mullahien Iraniin.

Kastekurssi päättyy kokeeseen. Ainakin nämä hymyilevät kokelaat ymmärtävät, etteivät ole saapuneet piinapenkkiin, vaan evankeliumin taloon.

Kastetoimituksen alussa kastaja sanoo Lutherin kastekaavaa seuraten: ”Minä käsken sinua, sinä saastainen henki: Väisty pois ja tee tilaa Pyhälle Hengelle!”

Uuden kauden kynnyksellä

Tammikuun alussa, jos Jumala suo, palaan taas työtäni jatkamaan. Sley'n hallitus päätti jo viime kesänä uudesta kahden vuoden työkaudesta. Entä sen jälkeen? Salatut asiat ovat Herramme tiedossa, mutta se ei tarkoita sitä, ettei meidän kuuluisi tehdä myös suunnitelmia.

Papin työtä on osuvasti verrattu maratonjuoksuun: Se on kestävyyslaji. Silti maratoonarikin juoksee päästäkseen maaliin ja mielellään hyvällä ajalla. Entä lähetystyöntekijä, miten hänen työssään näkyy tavoitteellisuus? Hänen tehtävänsä on tehdä itsestään tarpeeton. Toisin sanoen, tavoite on, että paikallinen kirkko nousee omille jaloilleen. Mielelläni näkisin sen päivän, kun persiankieliset pastorit julistavat kirkkaasti evankeliumia, jakavat oikein pyhiä sakramenteja, hoitavat sieluja ja pitävät kastekursseja kauniilla äidinkielellään. Sitä paitsi evankeliumin kuuluu olla liikkeellä. Siksi ajatuksemme ja rukouksemme yltävät kauemmas kuin vain Keski-Eurooppaan.

Pasi Palmu

Johannekselta

Toiminnanjohtaja Tom Säilä kävi Kokkolassa tapaamassa johtokuntaa ja opetti Evankelisten opiskelijoiden illassa. Ennen näitä hetkiä ehdittiin penkkipunnerruksen pariin urheilutalolla.

Pyhäinpäivänä Kokkolan seurakuntakeskuksella toteutui Sley, Kansanläheyyksen, Suomen Raamattuopiston sekä Kokkolan ruotsalaisen seurakunnan yhteistapahtuma. Teemana olivat Jeesuksen kuolema, ylösnousemus ja taivaanseen astuminen. Puhujavieraina olivat Leif Nummela sekä Tapio Puolimatka. Kuvassa Leifin ja Johanneksen lisäksi Per Stenberg ja Marko Mitronen.

Pohjanmaalla innostuttiin oto-koulutuksesta

Lasse Nikkarikosken aloitteesta Pohjanmaalalla on järjestetty kuluneen vuoden aikana oto-koulutusta vapaaehtoistehtävistä kiinnostuneille. Lasse kertoo, että vähän yli vuosi sitten hänen ”tuntosarvensa” alkoivat viestittää, että tällaista koulutusta tarvittaisiin. Syiksi hän mainitsee seuraavia näkökulmia. Sley'n valtakunnallista oto-koulutusta ei enää ollut ja mm. Keski-Pohjanmaalla toimintaan oli tullut uusia ihmisiä, joita voisi koulutuksen myötä saada mukaan vapaaehtoistehtäviin. Lasse kertoo monen myös kaipaavan tukea ja vahvistusta omalle todistajanpaikalleen.

Lasse otti yhteyttä Pohjois-Suomen piiriin, samoin Etelä- ja Keski-Pohjanmaan piirien työntekijöihin sekä varmistti muutamilta Sley'n Kokkolan seudulla asuvaisilta eläkeläisiltä mahdollisuuden opetusapuun. Kaikki olivat lähdössä mukaan ja niin visio muuttui todeksi.

Lasse on kiitollinen mukaan päässeestä joukosta. Kouluttajina ovat olleet Pohjanmaan työntekijät Johannes Häkämies, Ari Juupaluoma ja Matti Rusama sekä Kokkolan seudun Sley-eläkeläiset Tuomo Jukkola, Hannu Kippo, Markku Niemelä ja Lasse Nikkarikoski.

Koulutus koostui viidestä lähitapaamisesta Kokkolassa, Seinäjoella, Vaasassa ja Karkussa sekä etätapaamisista. Ryhmätöitä oli erikseen puhujille, sielunhoitajille ja muille vastuunkantajille. Koulutuksen tavoitteena oli tuen antaminen kullekin omaan kutsumustehtävänsä sekä vapaaehtoisten tutustuminen toisiinsa. Joukossa oli sekä uusia että vanhoja konkareita.

Halsualaista Kimmo Riekkoa kiinnosti erityisesti puheiden pitäminen ja siinä kehittyminen.

Näihin teemoihin pääsi syventymään puhujille suunnatussa ryhmässä. Palmun Pasi kertoi jo vuosia sitten oto-koulutuksesta, mutta aika ei silloin vielä ollut kypsä osallistumiselle. Kimmo kertoo, että hän sai nyt päättyneestä koulutuk-

sesta hyviä eväitä ja vinkkejä puheiden pitämiseen.

”Nälkä alkoi kasvaa syödessä” ja se olikin ehkä paras juttu, toteaa Kimmo. Hän kokee, että kehittymisen paikkoja puhujan tehtävässä riittää, joten tämä palvelutehtävä ei käy tylsäksi.

Ilmajokiselle Markus Rintalalle ihmisten edessä puhuminen ja opettaminen ei ollut uutta. Sen sijaan ensimmäisen seurapuheen pitäminen koulutuksen yhteydessä oli tilanteena uusi ja kokemuksena antoisa. Markus koki, että Taivaallinen Isä johdatti hänet tähän koulutukseen juuri nyt oikeaan aikaan. Vanhemmat olivat kyllä aiemmin ehdottaneet oto-koulutukseen osallistumista, mutta poika ei silloin vielä ottanut asiaa ”onkeensa”.

Markus ei osannut nähdä itseään seurapuhujan tehtävässä. Markus ajatteli, että hän ei tee mitään, jos ei saa selvää käskyä ylhäältä. ”Huomasin, että vähäisimmissäkin määrin ja tänäkin päivänä on kovin työlästä potkia tutkainta vastaan”, Markus toteaa. Hän ilmoitti sitten itsensä kurssille ja ensimmäisen tapaamisen jälkeen alkoi kiinnostus herätä. Alkoi tuntua siltä, että olen oikeassa paikassa. Markus uskoo, että Taivaallinen Isä valitsee, valmistaa ja lähettää työnsä tekijät.

Kauhajokinen Milla-Maria Mäkiä piti kokonaisuudesta, joka koostui useammasta tapauksiskerrasta ja sisälsi lukutehtäviä sekä etätapaamisia lähipäivien lisäksi. Koulutus antoi lisäsyvyyttä henkilökohtaiseen kristityn vaelukseen sekä valmiuksia vapaaehtoistehtäviin. Milla-Maria kokee, että tämän kurssin pohjalta hän on vakaampi auttamaan erilaisissa maallikkotehtävissä tarpeen mukaan. Milla-Maria piti erityisen hyvänä kurssin päätösleiriviikonloppua, sillä sen aikana tutustui hyvin toisiin eri puolilta Pohjanmaata tulleisiin saman kurssin osallistujiin.

Kauhajoelta tuli mukaan myös Mia Silo-kivi-Heikka. Jo keväällä hän oli huomannut, että tällainen oto-koulutus alkaa, mutta hän ei tiennyt, mikä koulutus on kyseessä ja mitä siellä käsitellään. Huomatessaan, että viimeinen koontuminen on Karkussa, Mia kiinnostui koulutuksesta, vaikka häntä jännitti se, osaako ja pärjääkö hän kurssilla. Mia kertoo, että Karkun opisto on hänelle kuin toinen koti, jossa hän on talkoillut paljon.

Alkusyksystä Mia ilmoittautui mukaan Kokolan koulutuspäivään ja sitten seuraavana viikonloppuna olikin jo ohjelmassa Karkun päättösleiri. Jälkikäteen Mia harmitteli sitä, kun hän ei ilmoittautunut koulutukseen jo alkuvuodesta. *“Siellä oli ihan huippuja puheita ja keskusteluja. Ja ihmiset olivat niin mukavia ja ystävällisiä”*, Mia toteaa kurssi päätyttyä. Hän kokee kurssin antina myös sen, että hän sai rauhan sydämeensä, levon mieleensä ja varmistuksen, että kyllä Isä minut lopulta löytää.

Oululainen Niina Suutari halusi oppia tuntemaan paremmin evankelista liikettä ja luterilaista teologiaa. Kimmokkeena kurssille osallistumiseen oli ihan yleinen uteliaisuus ja tiedonhalu. Sley'n toiminnassa häntä kiinnostaa palvella vapaaehtoisena ja jakaa sitä hyvää, mitä hän on saanut armokylläisen opetuksen ja riemukkaan lauluperinteen kautta. Koulutuksen aikana Niina on oppinut puhetaitoa ja tutustunut moniin uusiin ihmisiin.

Yhtenä opettajana toiminut Matti Rusama iloitsee toteutuneesta oto-koulutuksesta ja on kiitollinen innostuneista ja motivoituneista osallistujista. Hän toteaa, että elävä yhteisö ei voi toimia yksin työntekijöiden varassa, vaan jokaisen vapaaehtoisen armolahjoja tarvitaan yhteiseksi rakentumiseksi Jumalan valtakunnan työssä.

Matti uskoo, että koulutus antoi hyviä välineitä vapaaehtoistyön laadukkaaseen toteuttamiseen. Tällaisen vapaaehtoisjoukon kanssa on hyvä tehdä yhdessä Jumalan valtakunnan työtä, Matti toteaa.

Myös Lasse Nikkarikoski iloitsee siitä yhteydestä, mitä tämän koulutustapahtuman kautta on rakentunut. Tältäkin osin usko yhdistää hienolla tavalla. Kaiken keskuksena on armon viesti Vapahtajastamme, ristiinnaulitusta ja ylösnousseesta Herrastamme. Uskon, että tämäkin koulutuksemme on saanut ja saa palvella evankeliumin eteenpäin kulkemista, Lasse toteaa.

Oto-koulutukseen ilmoittautui 43 henkilöä, joista 33 sai todistuksen. Oto-koulutukseen osallistuneet toivovat, että jatkossa voitaisiin kokoontua vähintään kerran vuodessa vahvistumaan yhteisessä uskossa ja palvelutehtävissä.

Ulla Juupaluoma

Matti Rusama totesi, että elävä yhteisö ei voi toimia yksin työntekijöiden varassa, vaan jokaisen vapaaehtoisen armolahjoja tarvitaan yhteiseksi rakentumiseksi Jumalan valtakunnan työssä. Kuva: Veli Männistö

Ilmajokinen Markus Rintala sanoi, että Taivaallinen Isä johdatti hänet tähän oto-koulutukseen juuri nyt oikeaan aikaan. Kuva: Veli Männistö

Ilkka Suonsyrjä oli yksi oto-koulutuksen päätösleirin puhujista. Keski-Pohjanmaalla vapaaehtoistyössä toimineena Ilkka innosti muitakin mukaan Sley'n toimintaan. Kuva: Veli Männistö

Kimmo Riekko Halsualta kertoi, että hän sai oto-koulutuksesta hyviä eväitä ja vinkkejä puheiden pitämiseen. Kuva: Veli Männistö

Oululainen Niina Suutari haluaa oppia tuntemaan paremmin evankelista liikettä ja luterilaista teologiaa. Kuva: Veli Männistö

Kolme kysymystä

Ari Juupaluoma, Sleya Etelä-Pohjanmaan piirivastaava

Välittääkö kukaan ja onko millään mitään väliä? Olenko ulkopuolinen ja irrallinen tapaus? Missä on juhلاميeli, kun päälle painaa arjen ankeus? Kun kysytään suoraan ja vakavasti, kysymykseen on myös vastattava suoraan ja vakavasti.

Millä mielellä?

Profeetta Jesajan kirjassa ei olla juhla-tunnelmissa. Vaikka on saatu hyvä maa asuttavaksi, olemassaolon uhka on olemassa. On menetetty usko siihen, että on olemassa ihmisistä välittävä Jumala, joka sekä tahoo että lupaa monia asioita ihmisten parhaaksi.

“Miksi valitat, Jaakob, Israel, miksi puhut näin: – Ei ole Herra nähnyt elämäni taivalta, minun asiastani ei Jumala välitä. Etkö jo ole oppinut, etkö ole kuullut, että Herra on ikuinen Jumala, koko maanpiirin luoja? Ei hän väsy, ei uuvu, tutkimaton on hänen viisautensa. Hän virvoittaa väsyneen ja antaa heikolle voimaa.” (Jes.40:27–29)

Raamatun Jumalaa meidänkin on kuunneltava, kun kaipaamme pyhää ja pysyvää olemassaolomme turvaksi. Elämisen halu ja tarkoitus tulevat Jumalan nimen kunnioittamisesta, hänen valtakuntansa vastaan ottamisesta ja tahtonsa tottelemisesta. Koko maanpiirin luoja välittää siitä, millä tavalla ja millä mielellä me päivästä päivään elämme.

Missä olet?

Psalmin 139 kirjoittaja tietää, että ihminen voi eksyä ja olla aivan pimeässä itsensä kanssa. Irrallisuuden ja ulkopuolisuuden tunne tekevät mielen levottomaksi. Silti psalmin kirjoittaja oivaltaa toisenkin todellisuuden.

“Vaikka sanoisin: ‘Nyt olen pimeyden kätöissä, yö peittää päivän valon’, sinulle ei pimeys ole pimeää, vaan yö on sinulle kuin päivänpaiste, pimeys kuin kirkas valo.” (Ps.139: 11–12) Oma paikkaansa etsivä ihminen saa kristityksi kastettuna luottaa siihen, että hän ei ole hukassa. Ei ole pimeyttä ja niin paha paikkaa, jota Kristus ei pystyisi valaisemaan. Ja joka elää ilman kasteen armoa ja sen armon kirkastumista, pyytäköön sitä, että tulisi pian kasteen kautta Kristukseen kytketyksi ja Jumalan sanalla opetetuksi.

Mitä tarvitset?

Psalmi 42 ohjaa ajatukset paikkaan, jossa eläminen ei maistu hyvältä. Juoma janottaa ja syötävä syyttää, kun Jumala tuntuu olevan poissa. Tarvitaan toisenlaisia eväitä. *“Minun sieluni janoaa Jumalaa, elävää Jumalaa. Milloin saan tulla temppeliin, astua Jumalan kasvojen eteen? Kyyneleet ovat leipäni päivin ja öin, kun minulta alati kysytään: »Missä on Jumalasi?»» (Ps.42:3–4)*

Psalmin kirjoittaja tiedostaa syvimmän tarpeensa kysymällä suoraan ja vakavasti: *“Miksi olet masentunut, sieluni, miksi olet niin levoton? Odota Jumalaa! Vielä saan kiittää häntä, Jumalaani, auttajaani.” (Ps.42:6)* Joka tarvitsee apua janonsa, nälkänsä ja kysymystensä kanssa, hän saa tunnustaa tilansa. Ei tarvitse elää pelkästään omien eväitensä tai puutteittensa kanssa. On lupa tulla pöytään, jossa saa olla osallinen valtakunnasta, voimasta, kunniaista ja juhlamielestä, jota läsnä oleva Kristus hallitsee. *“Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen, ja me aterioimme yhdessä, minä ja hän.” (Ilm.3:20)*

Tukirenkaista ja taloudesta

Taas on aika kiittää vuoden matkasta teitä, rakkaat kannatusrenkaamme jäsenet! Uhrauksillanne olette mahdollistaneet työmme ja rukouksillanne vaikuttaneet siellä, missä hengellisen työn voitot saadaan: ihmisten sydämissä.

Vaikka Paavali kirjeissään puhuu melko paljon hengellisen työn tukemisesta, hän ei koskaan suoranaisesti kiitä saamastaan taloudellisesta tuesta. Lähimmäs tulee Fil. 4:10–19, joka kirkkoraamatussa on otsikoitu Kiitos filippiäisten lahjasta. Kuitenkaan hän ei siinäkään yksiselitteisesti kiitä: *”Herra on suonut minulle sen suuren ilon, että te vihdoin olette voineet antaa minulle uuden osoituksen huolenpidostanne”, ”Kestän kaiken hänen avullaan, joka antaa minulle voimaa. Te teitte silti hyvin, kun autoitte minua vaikeuksissani.”* *”Tunnustan saaneeni kaiken ja enemmänkin. Minulla on kaikkea yllin kyllin nyt, kun olen saanut Epafroditokselta teidän lähettämänne lahjan, joka on hyvältä tuoksuva, otollinen, Jumalan mielen mukainen uhri.”*

Miksi kiitos on apostolilla niin tiukassa? Ehkä siksi, että kyse on yhteisestä työstä. Jos hän kovin kiittelisi, syntyisi vaikutelma, kuin Paavali olisi jonkinlainen uskonnollinen si-

sällöntuottaja, jolta filippiiläiset ostaisivat palveluja. Toinen syy voi olla se, että Paavali näkee Herran työhön lahjoittamisen etuoikeutena. Hän päättää erikoisen kiitosjaksonsa näin: *”Minun Jumalani on Kristuksen Jeesuksen tähden antava teille taivaallisen kunniansa rikkaudesta kaiken, mitä tarvitsette.”* Totta on, että filippiiläiset ovat Paavalia aineellisesti muistaneet, mutta Jumala on lahjat ensin heille antanut ja antaa jatkossakin. Sitä paitsi pelastuksen evankeliumi on sentään enemmän kuin kaikki muu, ja sen he olivat Paavalilta kuulleet.

Tästä syystä minäkin halusin kiittää teitä ennen kaikkea työtoveruudesta. Yhdessä saamme sitten kiittää Jumalaa, joka on meille lahjojaan jakanut ja näinä epävarmoina aikoina sanansa keskellämme säilyttänyt. Merkittävää sekin, että vaikka hengellinen kotimme ei aina ole tässä ajassa kovin hyvässä huudossa, monin paikoin on nähtävissä väkimäärän kasvua. Vapaaehtoinen kannatus on noussut myös jatkuvasti. Viimeisimpänä olemme iloinneet Maata Näkyvissä –festareille osallistuneiden nuorten monituhapäisestä joukosta. Sana on liikkeellä lähellä ja kauempana, niin kuin tästäkin lehdestä voitte lukea.

Pasi Palmu

Voit tukea työtämme:

Keräyslupa: RA/2021/1127
Keräysalue Suomi Ahvenanmaata lukuun ottamatta

Saaja: Sley ry

Tilinumero: Danske Bank FI13
8000 1500 7791 95
BIC: DABAFIHH

Arin viitenumero:
10078 89200 40001 43517

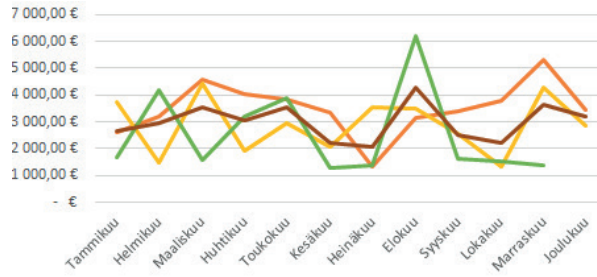
Johanneksen viitenumero:
10078 89200 40001 36511

Tuomaksen viitenumero:
10078 89200 40001 55518

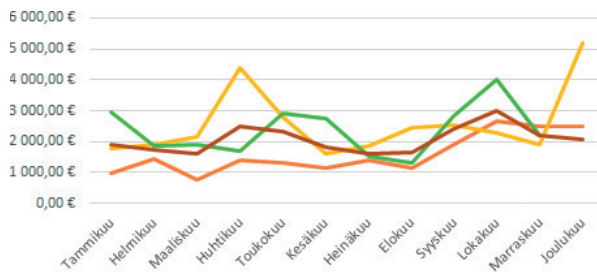
Pasin viitenumero:
10078 89200 40001 37510

— 2023 — 2024 — 2025 — KA 2023-2025*4

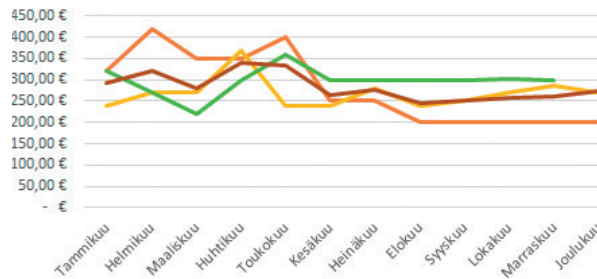
ARI

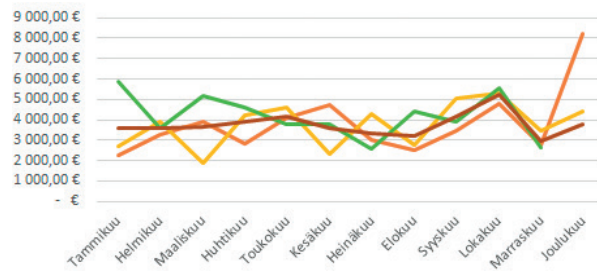
JOHANNES

TUOMAS

PASI

Sana elää

Nyt riennä, katso sieluni

Pasi Palmu, Sleyn Saksan lähetystyöntekijä

Oletko kiinnittänyt huomiota tämän paltan nimeen? Sanapari *Sana elää* puhutteli minua erityisesti nyt joulun alla. Niin sanottu Johanneksen jouluevankeliumi nimittäin kuuluu: *”Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme. Me saimme katsella hänen kirkkautaan, kirkkautta, jonka Isä ainoalle Pojalle antaa. Hän oli täynnä armoa ja totuutta.”* (Joh. 1:14)

Sana todella elää! Johanneksen kielenkäytön – ja joidenkin Vanhan testamentin kohtien – mukaisesti Jumalassa on iankaikkinen Sana tai Järki tai Viisaus. Kaikilla näillä sanoilla voitaisiin suomentaa tuo rikas termi logos. Tästä yhdestä sanasta avautuu valtavia näkymiä. Raamatun ensimmäinen luku kertoo, miten Jumala luo kaiken *sanallaan*. Johanneksen jouluevankeliumi liittyy tähän: *”Mikään ei ole syntynyt ilman häntä.”* (1:3)

Maailmankaikkeus tarkkaan viritettyine luonnonlakeineen on ihme. Miksi alkuaineet ja energia ovat asettuneet sellaiseen suhteeseen, että elämän synty oli mahdollista?

Niin, elämä! Biologit kertovat, miten elävä olento rakentuu. Jokaiseen soluun sisältyy valtava määrä informaatiota – tai logosta, jos halutaan puhua Johanneksen jouluevankeliumin tapaan. Me ikään kuin jo uinumme siinä hedelmöityneessä solussa, joka noin yhdeksän kuukauden kuluttua on kehittynyt kohtamaan kohdun ulkopuolisen maailman. Hauraana, haavoittuvana ja hoivaa tarvitsevana, mutta silti.

Luther kehottaa jouluvirressään: *”Jo riennä, katso, sieluni, ken seimessä nyt makaapi”* ja

Paavali vastaa, että Kristuksessa *”kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyneinä”* (Kol. 2:3). Joulun on paljon enemmän kuin yhden ihmislapsen syntymä. Jouluevankeliumin pökeröittävä sanoma kuuluu, että maailmankaikkeuden suunnittelija, avaruuden arkkitehti ja elämän salaisuuden haltija tulee juuri niin avuttomaksi, kuin edellä meistä kaikista totesin.

Mitä se siis merkitsee? Jeesuksessa Kristuksessa ääretön tulee äärelliseen, ikuisuus sitoutuu aikaan, luomaton astuu luotuun, kuolematon pukeutuu kuolevaiseseen. Se tapahtuu meidän puolestamme, meidän, jotka maan vankeina tähyilemme pimeälle taivaalle, elämme häviävän pienen hetken ja palaamme siihen maaksi jälleen. Mutta nytpä tuo Sana tulee meidän luoksemme saarnattuna ja luettuna, veteen sisältyvänä ja viiniin ja leipään yhdistyneenä. Sana antaa meille syntimme anteeksi, yhdistää meidät itseensä ja me saamme oikeuden tulla Jumalan lapsiksi.

Näin olemme seuranneet Lutherin kehoitusta ja rientäneet seimen luo katsomaan, kuka siellä makaapi. Mutta ehkä yksi tärkeä kysymys jäi vaivaamaan. Miksi ihmeessä tuo luomaton Sana, Jumala itse, päättää yhtenä historian hetkenä tulla lihaksi ja syntyä ihmiseksi jollakin pikku planeetalle meidän mitättömyyksiä vuosiksi?

Raamattu antaa yhden ainoan vastauksen: Rakkaudesta (Joh. 3:16).

Kirkonkirjat

Kastetut

Lokakuun 12. päivänä, ennen kotimaankaudelle lähtöäni, ehdin olla mukana kaste-kurssinsa keväällä aloittaneiden kastejumalanpalveluksessa. Tällä kertaa pyhän kasteen sai neljä naista ja yksi mies. Ryhmään olisi kuulunut toinenkin mies, mutta ankaran influenssan takia hän ei voinut osallistua. Kaunis yksityiskohta oli se, että eräs naisista halusi tulla kastetuksi valkoisessa hääpuvussa (meillä ei kastettaville ole alboja). Hääpuvun viesti on vahvan vertauskuvallinen. Paavali kirjoittaa korinttilaisille: *”Olenhan kihlannut teidät yhdelle ainoalle miehelle, Kristukselle, ja tahdon tuoda teidät hänen eteensä kuin puhtaan neitsyen.”* (2. Kor. 11:2) Tämä elämä on kastetulle kihlusaikaa. Taivaassa alkaa sitten iloinen häätjuhla, kun ”Karitsan morsian” on kotona.

Kastettu 9.11.2025 Väinö-Matti Kalevi Lahti, vanhemmat Minna-Leena ja Matti Lahti. Kasteen toimitti pastori Jiska Gröhn.

Siunatatut

Johannes siunaamassa mummonsa siskoa Pirkko Salmista Hämeenlinnassa. 11.10.

Tapahtumia

**"Vuosihoolto" Perinteiset Räisälän miestenpäivät, tänä vuonna Ohtakarissa 6-8.2.2026.
Päivien teemana "Katsokaa sen muureja!"**

Kustannukset: majoitus + ruokailut pakettina: 100€. Ruokailut lauantaille: 37e kaikki, pelkkä lounas ja päivällinen 27e.

Ilmoittautumiset 1.2.2026 mennessä: Lyyti (linkki selviää myöhemmin) tai
Hannu Kippo puh. 0400 506539,
Aki Lautamo 040 7457467.

*Oi saavu jo, Immanuel,
ja täytä toivo kansojen.
Käy, Kuninkaamme, päälle maan,
näin riennä meitä auttamaan.
Jo riemuitkaa!
On Luojamme
nyt Kristuksessa kanssamme.
(Virsi 756)*

Siunattua joulun aikaa!

SLEY

**SUOMEN LUTERILAINEN
EVANKELIUMIYHDISTYS**